

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
SELECTARVM
CENTVRIA
SINGVLARIS

Ad Italos & Hispanos, quive in iis locis.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Ioannem Moretum.

cIo. IoCiv.

Cum Privilegiis Casareo & Regio.

ILL^{MO} ET REV^{MO}

FREDERICO

BORROMÆO,

S. R. E. CARDINALI, &

Archiepiscopo Mediolanensi.

NIMVS iamdiu me impulit,
munus aliquod ad te mittere:
& caussas habui à beniuolen-
tiâ, inò & beneficiâ tuâ.
An non sic interpreter huma-
nissimam ad me scriptionem,
cùm in hæc loca primitus venissem, quâ me
non dicam in Italiam, sed in domum tuam in-
uitasti? Et iterasti hanc benignitatem sæpius:
vt iure obligatum me fatear, nexu quem pro-
fiteri magis, quàm soluere ego possim. Et ec-
ce profiteor animo, ore, stilo: & hoc nomen
in fronte huius libri proscribo. Quem non
donum, sed syngrapham ad te mitto. qui au-
tem donum, quod nec meum quidem dixe-
rim? nisi collectione fortasse & ordine: cùm
singulæ Epistolæ singulos suos iamdiu domi-
nos habeant, ad eos missæ & inscriptæ. Hoc
tamen meum, quòd sparsas vel errantes rede-
gi in numeros & CENTURIAM: si uel eo no-
mine ac titulo leuis hic miles dignus: qui

IUSTI LIPSI
EPISTOLARVM
CENTVRIA SINGVLARIS

Ad Italos & Hispanos.

EPISTOLA I. *Pisces.*

IUSTVS LIPSIVS HIERONYMO MERCVRIALI S. D.

ERTE iam inter nos scribitur, & id pro affectu meo in te dolet. Quid mihi gratius, quam te affari & alloqui, quem amo & æstimo vnum nunc panè Italarum? Sed loca nos seiungunt, vt vides; atque etiam miserix istæ temporum, & dissidia animorum.

Cui rei tamen medicina nunc in parte. Nam ego me abduxi à locis, in quibus vixi hæctenus, & transtuli in Germaniam ad loca puriora. Puto me capis. atque occasio erit non solum sæpius inter nos scribendi, sed etiam liberius, remoto omni metu illo suspicionum, quæ me frustra premebant. Ego bonus sum, sui, & magis palàm ero. Tibi, pro amicitia nostrâ, liberè hoc indicatum volui. De Magni Ducis Ecturiæ honestâ conditione, quam mihi defert; nihil adhuc accepi, præter ea quæ litteræ tuæ strictim delibant. Tamen, vt nunc valetudo & res meæ sunt, parere & obsequi vix possum, etsi benignissimè vocanti. Italiam vestram amo supra omnes terras, sed frui eâ & vobis multa nunc vetant: vtinam tamen vel cursim iterùm possem inspicere, & vos tales amplecti! digito videar mihi cælum tangere, & beatus esse supra omnes beatos. Videbo quid valetudo feret, in quâ curandâ nunc totus sum, & ad fontes acidulos me confero, ad intemperiem hanc mitigandam aut (ô vtinam Deo visum) tollendam. Vale vir maxime, & semper mihi care. Francofurti ad Mœnum, xviii. Kal. Maijas. ∞. 10. xci.